

XXV. ÉVFOLYAM, 2016/2. SZÁM

2016. NYÁR

franka

AZ ESZTERGOMI TEMESVÁRI PELBÁRT FERENCES GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM, VALAMINT A PAX ET BONUM ESZTERGOMI FERENCES DIÁKEGYESÜLET LAPJA

Interjú:

Vilmos atya a derűs barát

A Bubik Színkör
bemutatója

10. oldal

P. Hegedűs Kolos
atya emlékei

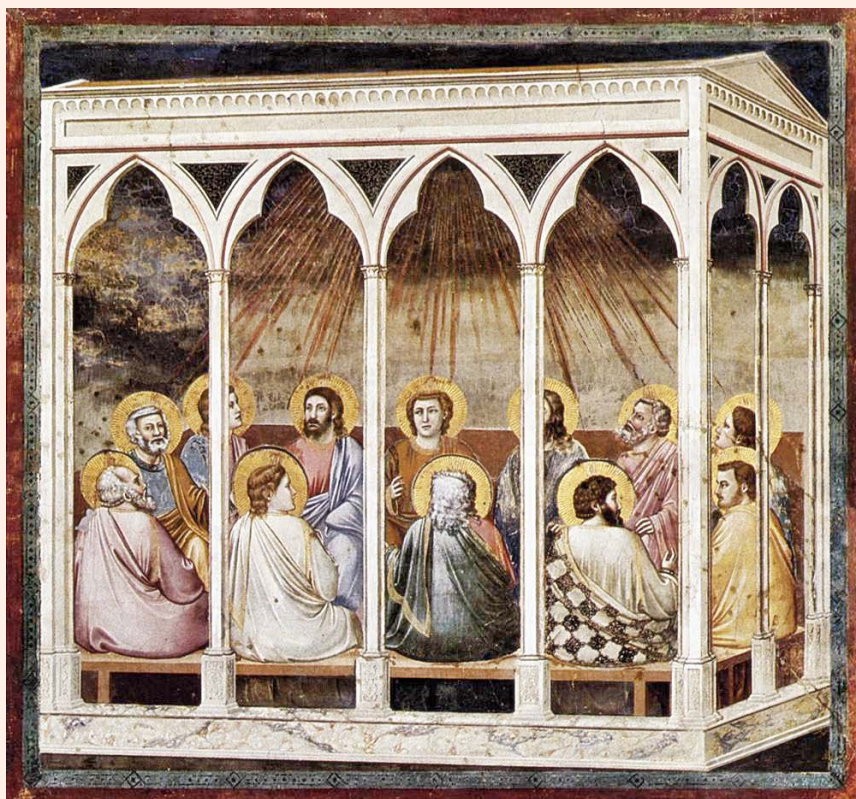
11. oldal

Változások a
Diákegyesületben

12. oldal

Startup cég egy
frankás hálóból

16. oldal

Jézus valamennyi tette egyben Lélek-közvetítés is: aki kapcsolatba kerül vele, az mind részesül a Szentlélekben: Keresztelő Szent János már magzatként felujjong Erzsébet méhében, Simeon és Anna is betelnek Szentlélekkel, amikor a gyermek Jézust karjukba veszik, s a Lélek erejével tanítanak, gyógyítanak és úznak ördögöt a tanítványok.

A harmadik Lélek-kiáradás az Egyház Pünkösdjé

* Pünkösöd ünnepe

A harmadik Lélek-kiáradás az Egyház Pünkösdjé. Igaz, Szent János evangélista leírása szerint Jézus már keresztalálakor átadta a Lelet, de az ő beszámolójában Mária és a szeretett tanítvány személyében ekkorra már az Egyház is megszületik. Szent Lukács koncepciója más. Ő mint egy diptichonba foglalja a Lélek két kiáradását: evangéliumának elején Mária fogantja Krisztust a Szentlélektől, másik könyvét, az Apostolok cselekedeteit pedig azzal kezdi, hogy Krisztus élete ugyanezen Szentlélektől a hívek közösségében fogant meg, s őlt testet az Egyházban. Az ószövetségi jóvendülés Szofonias prófétánál: „Örülj, Sion leány, mert benned van az Úr!” (vö. Szof 3,14-15) így egyaránt vonatkoztatható Máriára és az Egyházra. (Az eredeti héber szöveg így fejezi ki: a hasadban van az Úr, ami azt jelenti, »a bensődben«, »a közepedben«. Érdekes, hogy az angyali üdvözlés szavaiban

is így szerepel: 'hasadban fogansz'. Ebben a párhuzamosságban is csak az jut kifejezésre, hogy Mária Lukácsnál az egész Ószövetség összefoglalója, akiben a választott nép egésze van jelen, s aki hordozója, eleven frigyládája Isten jelenlétének.)

A történetkritikus Bultmann szerint Jézus tévedett, amikor azt mondta, hogy nemzedéke meg fogja látni az Emberfia hatalommal való eljövételét. Az Isten országának eljövetele helyett az Egyház tűnt föl, Jézus szándékától eltérően, szavait meghazudtolva. Boldog John Henry Newman viszont meggyőzően érvel amellet, hogy Jézus szavai beteljesedtek, méghozzá egészen sajátosan, nem emberi számítás, hanem Isten elgondolása szerint: Pünkösöd, a Lélek kiáradása, az Egyház és a szentségek születése volt az ő hatalommal való visszatérése, melyben végleg kinyilvánult, hogy ő az Atyával egylényegű,

mindenható Isten, aki ezután már velünk marad örökre.

A Szentléleknek ez a harmadik kiáradása az Egyházban most is tart, egészen a világ végezetéig. A pap szavára nap mint nap leszáll a kenyérré és borra, hogy erejéből Krisztus teste és vére legyen. A szentségek hétágú folyamán keresztül szünet nélkül árad a Lélek, közénk hozva a feltámadt Krisztust. S ő támasztja bennünk is a hitet, ő emel föl a felfoghatatlan misztériumok magasságába. Lehet önfeledten énekelni, egymás kezét fogva allelujázni, s akár tánkra is perdülni, de a Lélek kiáradása akkora csoda, hogy rendszerint semmi sem látható belőle. A kenyér és a bor átlényegülése, amely a látás és az ízlés elől rejtve marad, nagyobb csoda, mint a víz borrá változása a kánai menyegzőn, mert mindenestül a hit világába tartozik, s az örök életet, Isten életét közvetíti.

— P. DR. BARSÍ BALÁZS OFM

franka

Az esztergomi Temesvári Pelbárt
Ferencs Gimnázium és Kollégium,
valamint a Pax et Bonum Esztergomi
Ferencs Diákegyesület lapja

XXV. évfolyam, 2016/2. szám
2016. nyár

Cím:

2500 Esztergom,
Bottyán János u. 10.

Tel.:

06 (33) 898-098

E-mail:

franka@frankaegom.hu
paxetbonum.esztergom@gmail.com
(Diákegyesület, öregdiákok)

Web:

www.frankaegom.hu

Felelős kiadó:

P. Lukovits Milán OFM

Felelős szerkesztő:

Keppel Dániel

Szerkesztő-munkatárs:

Kedves Ilona

Lapterv:

Szedes Balázs Péter © 2016

Laudetur!

77 nap nyári szünet. Vakáció. Vajon kinek mit jelent?

Van, akinek 770 óra gépidőt. Létezik-e még a világnak olyan része, amely ezen kívül érdekel? Nem egy konkrét számítógépes játék a probléma elsősorban, hanem a mértéktelenség.

Van, akinek az iskolai szünet is munkát jelent, dolgozni kell a létfenntartásért. Nem mindenkinek jut tartalmas pihenés, jó hangulatú táborozás – becsüljük meg, ha nekünk igen!

Van, akinek nagyon rövidnek tűnik majd a vakáció – leginkább azoknak, akiknek a kezük közül kifolyik az idő. Aki tartalmasan tölti az időt, annak sok mindenre elegendő ez a 77 nap.

Van, akinek a nyári szabadság jelenti az életet. Csak ezt várja egész évben, csak ez az időszak jelenti az örömet, a felüdülést, az élményt. Akinek sivár a munkaév, sokszor duhajkodva keresi a szórakozást. Milyen csalódás, amikor lekési a repülőgépet, összeveszik a szálloda portásával, rossz az időjárás... Könnyen úgy érzi az ember, hogy a sok kudarc után még a nyaralás sem sikerült. Van-e öröm, van-e kihívás, van-e szellemi élvezet a tanévben? Aki odaadón végzi a munkáját, jó lelkiismerettel teheti félre a vakáció idejére.

A nyári szünet a tanév, a munkaév végét jelenti. Nem jelenti minden egyéb kötelezettségünk, legfőképpen az Istennel való kapcsolatunk szünetelését. Időtöltésünk legyen méltó önmagunkhoz, családjunkhoz, iskolánkhoz!

A Franka-lap minden kedves Olvasójának jó pihenést, családdal eltöltött vidám napokat, személyiséget gazdagító élményeket, elgondolkodtató könyveket, elmélyülésre alkalmas csöndes időket kívánok. Diákjainkat ép testben és ép lélekkel szeretném viszontlátni 77 nap elteltével!

P. Lukovits Milán
igazgató

„Diákok között könnyű derűsnek maradni..”

* Interjú Vilmos atyával 70. születésnapja alkalmából

Vilmos atya 70. születésnapjára szülesebb körben május 28-án, szombaton került sor, részben a 11 órás szentmise keretében, részben pedig az utána következő fogadáson, melynek helyszínéül az iskola udvara szolgált. Számos öregdiák kereste fel egykori fizika és kémia szakos tanárát, hogy személyesen is kifejezhesse jókívánásait, ill. részese legyen a közös ajándék átadásának, amely egészen az utolsó pillanatig titokban maradt az ünnepelt előtt.

☞ Hajdani diákjaidtól egy olyan könyvet kaptál ajándékba, amely 70 történetet idéz fel veled kapcsolatban 70 „szerző” tollából. A derűs barát – ezt a címet adtuk az emlékkönyvnek, amelynek anyagán szerkesztőtársammal, Kedves Ilonával, valamint Szóda Ákosékkal (1995/C) hosszú hónapokon át dolgoztunk, és próbáltuk – amennyire csak lehet – a készülő könyv kiletét titokban tartani előtted. Mikor a raklapra helyeztél 500 példányról lehúztad a leplet, láttam az arcodon, hogy meglepődöttél. Tényleg nem számítottál rá? – Egyáltalán nem sejtettem, nagyon jól tudtok titkot tartani. Szóda Ákossal többször is találkoztam Ilikénél az irodában, kérdeztem

is, hogy mi dolga, de ő ügyesen kitért a konkrét válasz elől.

☞ Hellyel-közzel tényleg 70 történet körvonalozódik a könyvben, van, akié inkább laudációba tér át, és van, aki több emlékezetes eseményt is megnevez, de alapvetően a többség olvasmányos formában idézi fel a régmúlt történéseit. Melyik írás hatott meg leginkább?

– Sajnos még nem olvastam el részletesen az egészet, csak átlapoztam. A fizikakísérleteket úgy látom, sokan dicsérték, aztán örültem Medveczky Attila írásának, ami a könyv elején van: a történet azt a balatonakarattyaival találkozásunkat eleveníti fel, amikor megkérdeztem

tőle, hogy él-e istenes életet. Ő erre azt válaszolta, hogy természetesen rendszeresen jár templomba. Emlékszem, nekem ez kevés volt, így hozzátettem: „Ez nem elég! Az kell, hogy lássák rajtad: az Isten gyermeke vagy!” És ez neki nagyon tetszett.

☞ Van-e olyan, ami kimaradt, amit vártál, hogy majd csak valaki leírja?

– Rengeteg dolgot lehetne még említeni, például az irodalmi tevékenységemről nem esik szó. Ez egy ellenőrzőbe történő beírást takar, így szólt: „Gergely fizikaórán csak akkor hallgat, ha feleltetem.” De annyi megszólalásom, történetem lett összegyűjtve, hogy szinte teljesnek érzem a könyvet. Sőt, kicsit szégyellem magam, hogy olyan sok szépet írnak rólam! Nézd, jó szórakozás volt valamennyi kémia- ill. fizikaóra, élmény bőven akadt.

☞ Az iskolai ünneplést megelőzően igen magas állami kitüntetésben is részesültél, és a város is Pro Urbe Esztergom-díjjal ismerte el oktató-nevelő munkád. Amikor Balog Zoltántól átvetted a kitüntetést, mi járt a fejedben?

– Persze örültem neki, mondhatnám azt kicsit nagyképpően, hogy végre valahára felfigyeltek rám. De mégsem ez járt a fejemben, hanem látva azt, hogy körülöttem mindenki milyen boldog, amikor egyesével szólították a díjak átvételére, én csak egy dologra tudtam gondolni: biztosan jók voltak az összeköttetésem. Annaira azért nem voltam feldobva ezektől a kitüntetésektől. Hadd mondjam el, miért! Az országban bárhol járva, ha egy öregdiák rólam kezd beszélni, általában csupa szépet és jót emleget fel. Hidd el, számomra ez a legnagyobb kitüntetés!

☞ A május 28-ai hálaadó ünnepi keretében tartományfőnök atya, dr. Dobszay Benedek három dolgot emelt ki veled kapcsolatban: a ház és kertelések nélküli életed, a derűt, valamint azt a jó értelemben vett pazarlást, ahogy nem sajnálsz senkitől az idődet. Kezdjük az elsővel! Mindig ilyen voltál?

– Alapvetően igen, de sokszor nagyon meg kellett azéért gondolnom, hogy mit mondjak, vagy mit ne. Különösen a tekintetben, hogy mi közösségben élünk, és mindig mérlegelni kell, hogy milyen következményei lesznek bizonyos kijelentéseinknek. Igyekeztem mindig nagyon tapintatosan kimondani azt, amit gondoltam, főként, amiről úgy ítélt meg, hogy használok vele. Igyekeztem mindig tisztességesen szólni a diákokhoz, és meghallgatni az ő véleményüket is. Próbáltam úgy beszélgetni velük, hogy ne én mondjam meg, mit kell tenniük, vagy mit csináljanak, hanem egyszer csak döbbenjenek rá maguk, fogalmazzák meg saját maguk számára, hogy mi a céljuk, és hogy annak az eléréséhez milyen eszközökre van szükségük.

☞ A külsőségektől való távolságtartásod a vallási életben is megmutatkozik...

– Ha az ember komolyan veszi a hitét, az nem a szövegezésben látszik meg, hanem abban, hogy hogyan viszonyul a másik emberhez, például az imént említett diákokhoz.

☞ A másik jellemvonásod a derű, amely az évek előrehaladtával sem kopott meg. Miből táplálkozik ezt a lelkiületedet?

– Diákok között könnyű derűsnek maradni, másrészt pedig emberileg mindig is szerencsésnek gondoltam magam. A környezetem mindig sikeresnek tartott, annak ellenére, hogy én azért tudom, mikor mit nem csináltam jól. Általában mindenkinek pozitív véleménye volt rólam – tegyük hozzá, hogy sokszor nem is igazságosan, mert nem láttak bele mindenbe. Mindezeket egybevéve ily módon vidáman élhettem. Mivel nem az állandó gyötörődés jellemez, az élet megannyit szépségét tudtam nap mint nap észrevenni, és ebből csak öröm fakadhat.

☞ Van egyébként rossza napod?

– Olyan értelemben nincs, hogy szomorú vagy depressziós lennék. Inkább néha még izgulok, ha beteghez kell menni, kórházba, esetleg temetésre vagy készülni egy prédikációra.

☞ A harmadik aspektushoz kapcsolódott Milán atya is saját köszöntőbeszédében – így fogalmazott: „az állandó jelenlét embere vagy”. Tényleg nem fukarkodsz az időddel, ha arról van szó, hogy meg kell hallgatni valakinek a gondját-baját.

– Ez részint onnan is ered, hogy tisztetem a másik embert, és szeretnék vele kapcsolatban valamit elérni, részint pedig én aztán nem töröm össze magam a külön munkáktól, tudományos kutatásban nem veszek részt, a takarítás is ritkábban megy a szobámban – így aztán van időm, és tudatosan vagy nem tudatosan, de így próbálom hasznossá tenni magam.

☞ Sokszor emlegeted a diákokat. Mi indított el a tanári pályán?

– Ezt nehéz megmondani, mindig is szerettem volna tanár lenni, és az ifjúsággal foglalkozni. A fizika és a kémia tudományát nagyon szerettem. Úgy éreztem, hogy valamit kellene tenni és tudok is tenni azért, hogy a diákok élete kiteljesedjék, szilárd értékrenddel rendelkező felnőtté váljék.

☞ Voltak ebben példaképeid?

– Olyan nem volt, hogy egyvalaki mindenben példaképem. De! Aladár atya nagyon tudott lelkesíteni, hallatlan szuggesztív egyéniség volt. György atya például sok kísérlettel, könnyedén tanította a fizikát. Zalán atya kémiát tanított, és mindig meg tudta kérdezni a diákot, ha látta rajta, hogy valami bántja.

☞ Jelenits István atya sokszor mondja, hogy a tanár legfontosabb feladata a diák megnyerése a tanulás ügyének. Te mivel tudtad „megnyerni” a diákokat?

– Könnyű dolgom volt ezzel a két tárggyal, mert rengeteg a kísérlet, és igyekeztem mindig is érdekeltté tenni a gyereket. Sokszor volt olyan, hogy valamilyen törvényszerűséget, amelyet alaposan meg kellett tanulni, egy vicces történettel vezettem be, mondván, nem az iskolának, hanem az életnek tanulunk. Példának okáért nézzük a közegellenállást! Bejön, ill. visszajön a pofa a terembe vizes nadrággal. A többiek megkérdik, mi az, esett kint az eső? Mire ő azt feleli, hogy nem, csak a szél fúj. Na, akkor hogy is lehet ezt magyarázni? Ja, értjük, pisilt, és közben fúj a szél – közegellenállás, így mindjárt érdekesebb volt. Vagy nagyon szerettem a tömegpont fogalmát magyarázni,

hiszen akkoriban sokszor hallhattunk repülőgép eltérésekről. Egyből felfigyelnek a gyerekek, amikor Arisztid azt tanácsolja Taszilónak, hogy ne akkor lopják el a gépet, amikor lent van, és óriási nagy, hanem várják meg, amíg felszáll, hiszen akkor (lentről nézve) igen kicsi...

☞ **A diákokkal való kommunikációban volt valami tudatosság, vagy inkább ösztönösen jött minden?**

– A tudatosság lassanként alakult. Amikor megterveztem valamit, az ritkán sikerült jól. Ebből is látszik, hogy mennyire fontos a rugalmasság. Mai napig, amikor beszélgetek a diákokkal, arra figyelek, hogy ne az én szám járjon, hanem hadd szólaljon már meg az a gyerek is, ő is mondassa a dolgait. Egyébként ezáltal jobban meg tudjuk érteni a viselkedésüket, gondolkodásukat, könnyebben tudunk segíteni is, ha arról van szó.

☞ **A kémia és a fizika oktatásán kívül milyen más formában szerettél, tudtál együtt lenni a diákokkal?**

– Ilyen volt például a színjátszás. Egy időben én vettem a jegyeket az iskola számára, és szerveztem a színházlátogatásokat. Havonta jártunk Pestre. Tudatosan megterveztem, hogy az osztályaimat először a János vitézre vittem, és csak utána nehezebb darabokra. Mindig figyeltem arra, hogy előtte is már beszéljünk a darabról. Így a gyerekek pizkosul tudták élvezni még a nagyon komoly előadásokat is.

☞ **Te magad is rendeztél színdarabokat az iskolában, ha jól tudom.**

– Igen. A legemlékezetesebb a Caligula helytartója volt.

☞ **Ebben játszott Bubik István?**

– Nem. Ő a Gyilkosság a székesegyházban című darabban játszott, de azt nem én vittem színre, csak segítettem benne. Egyébként a színpadrendezést is nagyon élveztem, már akkor vetített képes háttereket csináltunk, ily módon hihetetlen nagyra tudtuk tágítani a teret. De a kirándulások, a havas kirándulások is szép emlékek maradtak.

☞ **Oktatás tegnap és ma. 70 évesen hogy látod, nagyot változott ezen a téren a világ?**

– Problémák mindig voltak, de a mai nevelőknek sokkal nehezebb dolguk van. Akkoriban még nem volt számítógép, mobiltelefon, aminek sok előnye is van, de inkább hátránya. Aztán a mostani gyerekek nagyon el vannak kényeztetve, terjednek a liberális, meg mindenfajta istentelen eszmék, amelyek hatnak rájuk, és akkor még a drogozás sem volt divat. De azért tegyük hozzá, hogy a mostaniak sokkal jobban le vannak terelve: már két nyelvvizsga kell, sokaknak emelt szintű érettségi, okosabban kell beosztani az idejüket. Azt is fontosnak tartom kimondani, hogy régebben a szülők is mások voltak. Meg voltak győződve, hogy itt jól megy a tanítás, a nevelés, örültek, hálásak voltak, sőt meg is köszönték. Most azért előfordul, hogy a szülő bírálja a tanárt, a prefektus ellen hangolja a gyerekét. Vannak viták. Egyébként, ami a lényegét illeti: ahogy régebben, úgy most is rengeteg tehetséges diák van!

☞ **Mit látsz a mai diákokon? Milyen nehézségekkel küzdenek?**

– Sokkal több a szétesett család, és sokan teljesen istentelen családból jönnek. Gimnazista korban kellene valamiféle értelmesebb hitért megküzdeniük a gyerekeknek, de annyi minden leköti a figyelmüket, hogy nem is érzik ennek a hiányát. El kellene jutniuk a felnőtt hitre, az sok mindenben segítségükre lehetne...

☞ **Mit jelent számodra az a fogalom, hogy ferences iskola?**

– Szent Ferenc alapvetően a rászorulókra figyelt, a betegek, leprásokra, koldusokra. Áldozatos volt, szerette a szegénységet, nem vakított el a vagyon, a gazdagság, ezért tudta meglátni a nélkülözött. Valahogy ez a ferences lelkület lényege. Tudjunk a másokra figyelni, vegyük észre, ha rászorul valamire, mint ahogy azt fentebb Zalán atya esetében említettem. Isten szemében egyformák vagyunk. Szinte egyenrangú partnerként kezeljük a diákokat...

☞ **Maradjunk még a ferenceség témájánál egy kicsit! Ha jól tudom, szüleid nem akarták, hogy szerzetes legyél.**

– Ez így igaz. Lényegében nem tudták, mi az, hogy szerzetesség. Voltak ugyan ferencesek Gyöngyösön, de sajnálták, hogy le kell mondanom dolgokról.

☞ **Megváltozott ez?**

– Persze! Sőt, később már nagyon büszkék voltak rám, annál is inkább, mert felismerték, hogy ha családos egy gyermek, sokkal kevesebbet tud a szüleiével törődni. A vége felé rengeteg időt töltöttünk együtt.

☞ **Mi fogott meg Szent Ferencben? Mi az, ami mind a mai napig a lelkiség vonzásában tart?**

– Róla is olvastam, meg tőle is. Tetszett nekem Ferencnek az a radikalizmusa, ahogy az evangéliumot meg akarta élni, és ugyanakkor nem törte össze a lelkét, nem azt láttam rajta, hogy roskadozik a parancsok súlya alatt. Épp ellenkezőleg, vidám tudott maradni. Szent Ferenc boldog volt, még akkor is, ha nehezen mentek a dolgok. Ezt szerettem volna magamnak is...

— KEPEL DÁNIEL

Lukovits Milán igazgató atya ballagási beszéde

Kedves Szülők, kedves ballagó Diákjaim!

Három mondatot szeretnék útravalóul adni nektek. Ezt a három mondatot Viktor atyától kölcsönzöm, aki a mi iskolánkban is volt tanár, prefektus.

1. Őrizd meg az arcodat!

Jó esetben az arcod derűs, bizakodó, békés, figyelmes. Rosszabb esetben tragikus, megviselt, kiélt, fásult. Szokták mondani, hogy 30 éves kor fölött az ember felelős az arcáért. Hogy milyen lesz az arcod a 10, 15 éves érettségi találkozáson, azon múlik, hogy hogyan élsz. Őrizd meg az arcodat! Nem kell mindig „nagy arcnak, jó arcnak” lenned, az a fontos, hogy ne veszítsd el az arcodat. Az evangélium azt mondja, hogy „*ha valaki megüti jobb arcodat, tartsd oda neki a másikat is*”. Lehet, hogy összeszed az ember egy-két monoklit, vagy apró ráncokat, beleöszöl a rábízottakért való aggodalomba, de ez nem teszi tönkre az arcát. Az arc a lélek tükre, a belső világod vetül ki oda. Őrizd meg az arcodat!

2. Lásd meg a csodát!

Az élet, a jóság, a szépség és az igazság csodáját! Hogy a rossz esetleg nem a rosszat hozza elő belőled. Hogy az átélt rossz a javadra tud fordulni. Sokszor megragadhat bennünket, hogy mennyire törekeny a létezésünk, milyen hajszálon függ az életünk, véletlenül milyen hihetetlen egybeesése volt szükséges ahhoz, hogy egyáltalán a világon legyünk. A létezésünk elképesztő, és mégis konkrét. Nemcsak az csoda, hogy vannak, akiknek fontosak vagyunk, hanem az is, hogy vannak, akiknek jelent valamit a barátságunk, szeretetünk. A természet szépsége és a művészi szépség, a világról és az emberről szerzett tudásunk is csodák elé állít bennünket.

3. Köss házasságot!

Válj méltóvá arra, hogy egy lány azt mondja: „*Isten szent színe előtt feleségül megyek hozzád... És téged el nem hagylok semmiféle bajban, holtodiglan-holtomiglan.*” Ha szeretsz egy lányt, szerezd meg neki azt az örömet, hogy elkötelezed magad mellette, hogy biztonságban érezheti magát melletted. Ismerd föl, hogy az életed nagy lehetősége, hogy boldoggá tudsz tenni egy családot, a feleségedet és a gyermekeidet.

Őrizd meg az arcodat, lásd meg a csodát, köss házasságot!

Nemcsak az iskola hagyott nyomott bennetek, hanem ti is az iskolában. Tanáraitok emlékeiben, prefektusaitok idegzetében. Köszönöm mindazt a jót, amit megtettek osztálytársaitokért, önmagatokért, az iskoláért, mindazért, amivel gazdagítottátok a környezeteteket, és amit beépítettetek magatokba!

A ballagás nemcsak az iskola és az érettségiző diákok ünnepe, hanem a szülőké is. Mit üzen ma nekik Szent Ferenc?

Szent Ferenc ma – legalábbis szerintem – azt üzeni a szülőknél, hogy nem az a leghelyesebb, ha mindenben engedik gyermeküket a saját fejük után menni. Az ő szülei engedték, hogy háborúba menjen; aztán egy év börtön után sebesülten, betegen térjen haza. De az sem volt szerencsés, amikor saját álmaikat akarták megvalósítani Ferenc életében, és kereskedőt akartak belőle faragni. Ehelyett azt segítsék elő, és azért ostromolják az eget, hogy gyermekük keresse, felismerje, és megvalósítsa az Úr kezdeményezését, mint ahogy Szent Ferenc tette.

És mi az eredmény?

A ballagási mise záróéneke úgy említi Szent Ferencet, hogy két faággal hegedül. A „hangszer” alkalmatlan, kotta sincs, mégis hallja a zenét belül. És életének zenéjét sokan hallják azóta is nagyon harmonikusnak. Az eredmény tehát egy boldog, kiteljesedett ember. A kedves szülőknél azt a boldogságot kívánom, hogy gyermeküket kiteljesedett embernek láthassák, nektek, kedves diákjaim, pedig azt, hogy mindennap növekedjete Szent Ferenc inspirációja nyomán!

Petri Márton (12/A) ballagási beszéde

*Főtisztelendő Igazgató Atya!
Tisztelt Tanáraink és Nevelőink!
Kedves Szülők, Rokonok, Barátok,
Ismerősök és Diákok!*

Köszöntöm önöket ezen a szép májusi napon. Nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy ezzel a beszéddel búcsúzzak gimnáziumunktól, meglehet a megpróbáltatások orszlánrészén még messze nem vagyunk túl. Sokat gondolkodtam azon, hogy mégis mit kellene mondanom ezen a mai alkalmon, hogy ne tévedjek el az ismétlés, az elcsépelet bölcsestégek és kiüresedett közhelyek kusza útvesztőjében. Igyekszem hát tartózkodni az efféle fordulatoktól, és csak akkor használni őket, ha azok fedik a valóságot.

Itt tartózkodásunk ideje alatt rengeteg mindent megéltünk. Gondoljunk csak arra, hogy az elmúlt hat évben három igazgató is vezette iskolánkat! Sok tanár jött és ment, a 2010-ben induló osztálynak közel csak fele az, aki ma itt áll. Amikor először jártam itt egy nyílt nap alkalmával, azt mondták a jelentkezőknek, ők csak egyet ígérnek nekünk: teljes erejükkel azon lesznek, hogy az ide érkező gyermekekből embereket neveljenek. Utólag visszatekintve be kell ismerni, ez nem egy egyszerű feladat, de szívből remélem, hogy sikerrel jártak. Minden jelenlevő diáktársaim nevében merem állítani, hogy az itt eltöltött évek mindenkiben mély nyomot hagytak. Megéltünk együtt rengeteg jó és természetesen rossz dolgot, de ez mind kellett ahhoz, hogy a most Önök előtt álló felnőtt emberek olyanok lehessenek, amilyeneknek ismerjük őket. A változás, amin keresztülmertünk, elképesztő.

Ez az iskola az elmúlt 6-4 évben olyan élményeket, lehetőségeket adott nekünk, amiket máshol esélyünk sem lett volna megkapni. Az itt eltöltött évek folyamán átélt emlékezetes kalandok, elvárások olyan közösségé kovácsoltak bennünket, amelynek tagjai mindenhol összetartanak, hiszen akárhová is sodor az élet, mindenütt találkozik az ember néhány exfrankással, akik, megörlévén a közös gyökereknek, készséggel átsegítenek minket az élet problémáiban. Két hónap múlva egy újabb közösség tagjai leszünk, ami

szintén ide fog kötni bennünket, mi is csatlakozni fogunk öregdiákjaink közösségbe. Az elmúlt 6 év alatt olyan baráti kapcsolatok alakultak ki, amelyek egész életünkben elkísérnek majd minket, és remélem, pár év múlva vidáman gondolunk vissza az itt közösen eltöltött évekre. Mert valljuk be: iskolánk legnagyobb ereje az itt kialakult barátságokban rejlik, olyan barátságokban, amiket a szürke hétköznapiak, jó és rossz élmények, kihívások kovácsoltak össze. Ebben az egységben mindenkit a teljes valójában ismerhetünk meg, hiszen évekig együtt éltünk. Az itt eltöltött évek tapasztalati után milyen furcsa lesz majd látni egy évtized múlva, ahogy a velünk együtt élt gyermekek felelősségteljes emberként, családapaként térnek vissza egy-egy osztálytalálkozóra...

Most pedig szeretném megköszönni azoknak az embereknek a munkáját, hozzájárulását, akik bármilyen módon segítettek minket gimnáziumi éveink alatt. Köszönjük tanárainknak és prefektusainknak, hogy éveken keresztül napról napra felvették velünk a harcot annak érdekében, hogy mi emberileg és szellemileg növekedhessünk. Köszönjük az öregdiákok támogatásait és iskolánk minden dolgozójának küzdelmes munkáját, amellyel a mi mindnapjainkat könnyítették meg, tették emlékezetessé. De a legnagyobb köszönet mégiscsak szüleinket és családunkat illeti, akiknek szeretete és támogatása nélkül egyikünk sem juthatott volna el oda, ahol most van. Óriási köszönet mindenkinek, aki csak a legcsekélyebb mértékben is hozzájárult az itt eltöltött éveinkhez.

Kívánok minden kedves diáktársamnak sikeres érettségi, és élményekben gazdag, vidám életet!

PETRI MÁRTON (12/A)

BEMUTAKOZÁS

Békefiné dr. Lengyel Zsófia

„A sok tanulás, olvasás mellett a sportolás is fontos része az életemnek...”

A ferences rendhez való kötődésem szüleim házasságával kezdődött, akik a Margit körüti templomban kötöttek össze az életüket. A testvéremmel együtt ott is kereszteltek meg.

Nyolcadik után felvettek a szentendrei Ferences Gimnáziumba, ahol 1993-ban érettségiztem. Mindig is az élővilág, a biológia és a kémia érdekelt, ezért biológusnak készültem. Az Úristen terve más volt velem, így kerültem a Veszprémi Egyetem kémia-környezettan szakára. Hamar rájöttem, hogy a tanítás az, amit csinálni szeretnék, és már nem akartam újra felvételizni biológusnak. Diplomavédés után a témavezetőm marasztalt, hogy folytassuk a közös munkát, így még három évet töltöttem az egyetemen. 2003-ban szereztem doktori címet környezettudományból. Miközben férjhez mentem, és a családom egyre gyarapodott, vágytam arra, hogy újra tanulhassak. Főleg teológiai kérdések foglalkoztattak, ezért jelentkeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre, ahol 2008-ban kaptam meg hittanári diplomámat. Ezután azt gondoltam, hogy már eleget tanultam, és soha többé nem veszek tankönyvet a kezembe, de idén adódott a lehetőség, én pedig nem tudtam ellenállni, így most biológiát tanulok.

A sok tanulás, olvasás mellett a sportolás is fontos része az életemnek. Rendszeresen futok, a családommal gyakran biciklizünk, télen korcsolyázunk.

A férjemmel és a három gyermekemmel 10 éve élünk Szentendrén. A Ferences Gimnáziumban ötödik éve tanítok, itt Esztergomban február óta. Nagy öröm a napjaimat ferences iskolában tölteni, igyekszem minél többet visszaadni a mostani diákoknak abból, amit annak idején kaptam: hitet, szeretetet, tudást.

Beszámoló az énekkar munkájáról

* Versenyeredmények és szereplések a 2015-16-os tanévben

2016. január 21-én Esztergomban a Városi Népdalversenyen a Mindszenty Iskolában a 10 fős énekegyüttes kiemelt arany minősítést, a 4 fős kiségyüttes kiemelt arany minősítést, 2016. január 21-én a „Tiszán innen-Dunán túl” Országos Népdaléneklési Verseny területi fordulóján a 10 fős énekegyüttes kiemelt arany minősítést, a 4 fős kiségyüttes kiemelt arany minősítést, 2016. március 2-án Tatabányán a „Tiszán innen-Dunán túl” Országos Népdaléneklési Verseny megyei fordulóján a 10 fős énekegyüttes kiemelt arany minősítést, a 4 fős kiségyüttes kiemelt arany minősítést, végül 2016. június 4-én Budapesten a „Tiszán innen-Dunán túl” Országos Népdaléneklési Verseny döntőjében a 10 fős énekegyüttes ezüst minősítést, a 4 fős kiségyüttes kiemelt arany minősítést kapott és a zsűri dicséretét.

Több versenyen és koncerten, a nevezési feltételeknek eleget téve vagy alkalmazkodva az utazási lehetőségekhez, nem teljes létszám-ban vett részt az énekkar. A kisebb énekegyüttesek munkájában az alábbi tanulók vállalták a legnagyobb részt: Céczy Boldizsár (11/A), Koncsol Mihály (11/A), Szili Mátyás (11/A), Becker Péter (11/B), Bégányi Gábor (11/B), Fehérvári Péter (11/B), Székely Dániel (11/B), Kirsch Péter Kristóf (11/A), Vogel Edvin (10/A), Kovács Levente (10/A), Balog Szabolcs (9/A), Kovács Vince (9/A), Hammer Pál (9/B).

Az énekkar további szereplései a tanév folyamán: énekel az iskola életét érintő összes liturgikus ünnepen, a Veni Sanctétól kezdve, Szent Ferenc ünnepének és számos további ünnepszentmiséjén keresztül az összes vasárnap-i diákmisszió, az intézményünkben működő idősek otthona ünnepségein, két iskolai nyílt napon és minden közös ünnepségen.

Az ezeken felüli legfontosabb szereplések, közreműködések, ahol a kórus iskolánk jó hírét öregbítette, a következők voltak:

2015. 09. 02. Esztergom, Ferences Templom, Requiem Paskai László bíboros úr emlékére, 09. 10. Szigetszentmiklós, Dr. Gyulaffy Pál, Alfonz atya gyászmiséje, 09. 28. Esztergom, koncert a

120 éves a Mária Valéria híd c. konferencia zárásaként, 10. 15. Esztergom, Kákonyi Asztrik Kortárs Galéria, Prutkay Péter kiállításának megnyitója, 10. 22. Városi megemlékezés az 1956-os forradalomról, 11. 08. Esztergom, díszhangverseny Reményi Károly köszöntésére, 11. 16-20. Luxemburgi koncertturné, 12. 13. Budapest, Ferenciek tere öregdiák-találkozó és adventi egyházzenei áhítat, 12. 17. Esztergom, karácsonyi hangverseny a főtéren, 12. 15. ferences szociális otthon, adventi műsor, 2016. 03. 17. ferences szociális otthon, ünnepi műsor, 04. 28. Esztergom, Kákonyi Asztrik Kortárs Galéria, Szervátiusz Tibor kiállításának megnyitója, 05. 08. Esztergom, Dalosünnep, városi iskolai kórusok találkozója, 05. 22. Süttő, katolikus templom, egyházzenei hangverseny 06. 03. Esztergom, Kákonyi Asztrik Kortárs Galéria, Szuromi Imre kiállítása, 06. 11. Esztergomi Főszékesegyház alttemploma, énekes megemlékezés Paskai László bíboros sírjánál, 06. 12. Esztergom, szentmise és lovagrendi ünnepség a szent Lázár Alapítvány szervezésében.

Mind a negyven énekkarosnak köszönöm egész évi munkáját és kitartását! Köszönöm iskolánk orgonistáinak, Kiss Péter Botond (12/B), Balog Szabolcs Norbert (9/A), Vogel Edvin Dominik (10/A), Becker Péter (11/B) osztályos tanulóknak az iskolai közös liturgiákon végzett szolgálatát!

PÁLMAI ÁRPÁD KARNACY

A Bubik Színkör bemutatója

* Az aszódi diák – Jelenetek Petőfi diákéveiből

Az előző években az volt a szokás gimnáziumunkban, hogy az ún. „nagy színdarabot” általában a tizenegyedikesek (régebben a harmadikosok) mutatták be. Ebben az évben az történt, hogy „megfiatalodott” a színkör, csak hetedikes és tizedikes fiúk vállalták a munkát, a lányok most is az Árpád-házi Szent Erzsébet Középkolából jöttek „vendégszerepelni”. Áprilisra aztán megszületett az eredmény: a Bubik Színkör előadta Az aszódi diák című színdarabot, amely Petőfi diákéletének néhány napját jeleníti meg a színpadon. A fiatalabbak így emlékeznek a próbafolyamatra:

Az aktív színjátszás tulajdonképpen csak decemberben kezdődött. Igaz, akkor a színdarab jobban hasonlított egy közös felolvasáshoz, mint a színházhoz. Nem is az volt még az elején a cél, hogy eljuttassuk a szöveggel, hanem inkább megismerjük, megtanuljuk. Aztán nagyjából egy hónap múlva még akadozó szövegtudással, de mindenki igyekezett kialakítani a megfelelő mozgást és gesztusokat.

A próbák során már haladtunk előre, és március közepén jártunk, mikor Pásztó András tanár úr utasításai és Vereckei András tanár úr tanácsai szerint sikerült a jeleneteket összerakni.

Sokan közülünk először vettek részt ilyen munkában, nem volt még színpadi tapasztalatunk. Például Kertész Soma – Koren rektor alakítója – sokat küszködött azzal, hogy ösztönösen hátra fordított az akkor még csak elképzelt közönségnek. Nem voltak még igazi kellékek sem, a tanteremben a játéktér is kisebb volt, mint majd a tornateremben felállított színpadon.

Pásztó tanár úr április elején nem hitte el, hogy ebből a hónap végére előadás lesz, attól kezdett félni, le kell mondani az előadást. Egy hét múlva azonban hihetetlen változással leptük meg a próbán, szerinte kezdett megéledni a színdarab.

Már csak az aggasztotta, hogy időnként hadarunk, illetve nem beszélünk elég hangosan. Mikor azonban már a tornateremben folytak a próbák, ez is javult. A jelenetek közötti átépítések jelentettek még gondot az utolsó próbákon, hiszen ilyenkor nagy a sürgés-forgás. Az egyik előadáson levertük a hátsó takarás egy részét, ám ez nem okozott fennakadást. A színpadon valóságos volt a lámpaláz, hiszen a reflektorok sokszor elvakítottak minket.

Végül aztán megvolt a bemutató. Bizonyára tetszett a közönségnek, hiszen nagy tapsot kaptunk a végén.

BORZA MÁRK ÉS CSAPÓ BOTOND (7/A)

Budapesten születtem 1945-ben. Édesapám markazi születésű, édesanyám pedig jászladányi. Mindketten Budapestre kerültek dolgozni. Édesapám munkás volt egy borospincében, ahol súlyos balesetet szenvedett és kórházba került. Édesanyám éppen abban a kórházban volt ápolónővér. Így ismerkedtek össze, és megszerették egymást. 1944-ben házasodtak össze. Születésemnek ez a távolabbi előzménye. Így már érthető, hogy miért Budapesten születtem.

A legtöbben mégis markazi születésűnek tudnak. Ennek az az oka, hogy az ötvenes években édesapám koncepciót per áldozataként börtönbe került. Onnan szabadulva költöztek Markazra, édesapám szülőföldjére.

Szüleim mindketten vallásosak voltak, és engem is így neveltek

mindkét testvéremmel együtt. Itt találkoztam Szabó Dávid ferences atyával, aki magát „szalasztott barátoknak” nevezte. Dávid atya pártfogásába vett. Mivel a családjuk igen szegény volt, ő a ferences palliumából készítettett nekem ruhát. Ez volt az első beöltözésem.

Édesapám múltja miatt tanáraink tudomásomra hozták, hogy nem reménykedhetek abban, hogy gimnáziumban tanuljak, jóllehet kitűnő tanuló voltam. Ekkor ismét Dávid atya segített: az ő közbenjárására kerültem Esztergomba a ferences szerzetesek gimnáziumába.

Karácsonyi Aladár atyát hívtam a szalagavatómra, aki ezt a váratlan kérdést tette fel nekem:

*„Te, Gyerek!
Mi leszel a gimnázium befejezése után?”*

Meglepett a kérdés. Rövid gondolkodás után azt válaszoltam, hogy szívesen maradnék itt barátoknak. „A lehető legjobbkor mondd” – folytatta. „Holnap jön a provinciális, majd bemutatlak neki.” Így is történt. A provinciális rögtön azt

„Mégse engedj, Uram Félúton megállni!”

* P. Hegedüs Kolos OFM

kérdezte, hogy milyen tantárgyakat tanulnék szívesen. Földrajz és történelem volt a válaszom.

1964-ben az érettségi után hivatalosan is felvételt nyertem a ferences rendbe. Abban az évben öten voltunk novíciusok. Hárman ma is itt vagyunk: Barsi Balázs, Halmi Vilmos és én.

Teológiai tanulmányaim végeztével

1971-ben szentelt pappá Szabó Imre püspök atya.

Az egyetemre másodszorra nyertem felvételt történelem-német szakra. 1974-ben államvizsgáztam, majd a szentendrei Ferences Gimnáziumba kerültem. Mindkét tárgyat tanítottam, sőt osztályt is kaptam. Szerettem a gyerekeket, sokat sportoltam, kirándultam velük. Négy év után a tartományfőnök igazgatóvá nevezett ki (1978-1988). Igazgatóságom alatt újjáépült az iskola. 1988-ban rendtársaim tartományfőnökké választottak (1988-1994). Tartományfőnökségem alatt megnyitottuk a Szent Angéla Iskolát Budapesten, Kárpátalján ferences misszió indult, több kolostor került vissza rendi kezelésbe (Szeged, Szécsény, Mátraverebély-Szentkút, Gyöngyös stb.). 1994-től házfőnök és plébános lettem Margit körúton.

A Magyar Állam az egyházi iskolákért és a határon túli magyarságért végzett szolgálatomért a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetés adományozta. Hetvenedik születésnapomon Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr szép szavakkal köszöntött.

Most már csak az Úristen irgalmáért fohászok **Pusztá Sándor Ki hegyre megy** című versével:

*Ki hegyre megy, annak
Kardok közt kell járni
S odafent a csúcson
Keresztnek kell állni.*

*Az jut csak oda fel,
Kit Isten keresztel.
De nem babérággal,
Tövissel, keresztel.*

*Százezer kard éle
Fog szívébe vágni,
Mégse engedj, Uram
Félúton megállni!*

A „Pax Et Bonum” Esztergomi Ferences Diákegyesület öregdiákjai köszönetüket fejezik ki *Tokár János atyának* (1975/A), öregdiáktársunknak, aki 1998 óta töltötte be az diákegyesület elnöki tisztségét. Elnöksége ideje alatt élő közösséget kovácsolt, híven ápolta a hagyományokat, megtartotta az

„Célunk a béke, tettünk mindig a jó.”

* Változások a Diákegyesületben – Köszönetnyilvánítás

intézmény ferences értékrendjét, mindig szeretettel várta és fogadta az Alma Materbe érkező öregdiákokat, sok más teendője mellett – egyik legfontosabb feladatának – a velük való foglalkozást tekintette. Köszönjük!

Továbbá köszönjük *Pinnyey Szilárdnak* (1959/H), aki 15 éven keresztül jó szívvel, józan ítélőképességgel, az Alma Mater iránti érzékeny elkötelezettséggel segítette a Diákegyesület munkáját. Mint a budapesti tagozat vezetője jelentős számú közösségével minden lehetséges alkalommal képviselte az esztergomi ferences öregdiák közösséget. Szervezte a Temesvári Pelbárt-díj kitüntetettjeit, levelezte az éves egyesületi gyűléseket, egyetlen közösségi alkalomról sem hiányzott.

Köszönet *dr. Mikesy Péter* (1977/B) és *Szabó Tihamér* (1987/B) leköszönő elnökségi tagoknak az elmúlt öt év szerepvállalásáért, valamint *Krémer József* (1975/A) és *Panyi Zsolt* (1987/B) újra megválasztott tagoknak az elmúlt öt év és a következő öt év munkájáért. Külön köszönjük *Kedves Ilonának*, hogy iskolatitkári teendői mellett immáron 16 éve önzetlenül segíti a Diákegyesület munkáját és a Franka-napok előkészítésében is oroszlánrészt vállal.

Az új elnöknek, *Lukovits Milán atyának*, valamint az újonnan megválasztott tisztségviselőknek pedig közösségteremtő és közösségépítő munkájukhoz sok sikert, bölcsességet és a jó Isten áldását kérjük!

————— **HORÁNYI LÁSZLÓ** (1969/B)

Franka-nap „Hetvenkedőkkel”

* Kivonat a Franka-nap beszámolójából

Az idei Franka-nap, amely 2016. április 23-án került megrendezésre az Alma Materben, több szempontból is kapcsolódott a „szép korúakhoz”. A hálaadó szentmisén együtt ünnepeltek a találkozóra érkező öregdiákok a hetvenéves Hegedüs Kolos és Halmi Vilmos atyákkal és a velük koncelebráló ferences testvérekkel, köztük P. Tokár János és P. Lukovits Milán személyében a régi és új igazgatóval. Vilmos atya homíliájában megemlékezett a nap szentjéről, az első királyunkat megkeresztelő Szent Adalbert egy esztendő, mégis sorsfordító magyarországi jelenlétéről.

A szentmise záróakkordjaként Pinnyey Szilárd (1959/H), a Diákegyesület leköszönő alelnöke méltatta a két jubiláns P. Hegedüs Kolos és P. Halmi Vilmos atyák kiemelkedő tanári életművét. (...) A ferences himnusz eléneklésével zárult szentmise után a szokásoktól eltérően a tornatermi közgyűléssel folytatódott a Franka-napi program, ahol sor került a Temesvári Pelbátról elnevezett díj idejéig tartó laudációjára és a tisztújítást megelőző köszöntésekre.

A két kitüntetett, Nagy Ferenc (1956/H) tótkomlói címzetes esperes plébános és dr. Monostori László (1973/A) traumatológus életművét Pinnyey Szilárd (57H) idézte fel. (...) Az emléklapok és Oklevelet Nagy Ferenc néhány tanulságos aforizma megosztásával köszönte meg, a külföldön tartózkodó dr. Monostori László díját pedig dr. Monostori Gábor fia, öregdiák (2000/B) vette át.

A Temesvári Pelbárt-díjak átadását követően Pinnyey Szilárd 75. életévére hivatkozva megindultan jelentette be alelnöki tisztségének lemondását, jelezve, hogy az Egyesület budapesti csoportjának vezetését továbbra is vállalja. A budapesti csoport nevében nyilatkozatban foglalta össze 15 éves vezetői tevékenységének tanulságait. Kiemelte az öregdiákok ferences szellemiségű elkötelezettségét a keresztény értékek megőrzésében és továbbadásában, különös tekintettel arra a globalizált világunkban tapasztalt jelenségre, hogy az egyre erősebb liberális eszmei háttér és szabadosság belopódzik az emberek tudatába és szívébe. (...) A nyilatkozat a továbbiakban mély erkölcsi tanítást és atyai jó tanácsokat tartalmaz, befejezésül pedig hitet tesz a 85 éves Alma Mater konzervatív értékrendjének megőrzése és továbbadása mellett.

Pinney Szilárd epilógusára Tokár János atya, a Diákegyesület leköszönő elnöke reflektált. Méltatta Szilárd szerepét és múlt-hatatlanságát az egyesület elmúlt 15 évében. Jó szívvel és ferences elkötelezettséggel végzett tevékenysége példaértékű volt a fiatalság számára.

A déli harangszóra elmondott *Mennynek királyné asszonya* imádság után János atya megemlékezett a jubiláns Kolos és Vilmos atyákról, majd rátért a közgyűlés napirendjére, amita tagság a jegyzőkönyv-vezető és hitelesítők Nyéky Kálmán (1961/R), illetve dr. Szabó Ferenc (1989/B) és dr. Bartos Richárd Gábor (2006/A) jelölésével együtt elfogadott. (...)

A szavazást megelőzően Horányi László (1969/B) méltatta a leköszönő tisztségviselőket érdemeit, és az öregdiákok nevében megköszönte öt éves munkájukat. (...)

A tisztújítási szavazás a jelöltek bemutatkozásával kezdődött, amit Tokár János atya kivetített adatokkal kommentált. A megválasztott tisztségviselők névsora a leadott szavazatok száma alapján, az alábbiak szerint alakult:

Elnök: P. Lukovits Milán igazgató. Alelnök: dr. Gergő Lajos (1975/A). Titkár: dr. Bartos Richárd Gábor (2006/A). Tagok: Krémer József (1975/A), Kovács Gábor (1987/A), Steindl Balázs (1998/C) és Kiss Péter (2006/B). Felügyelő bizottság elnöke: dr. Kunfalvi Zoltán (1998/C). Felügyelő bizottság tagjai: Panyi Zolt (1987/B) és dr. Szabó Ferenc (1989/B).

Utolsó napirendi pontként elhangzott, hogy Huszár Jeromos atya tervezett emléktáblája/domborműve költségeire gyűjtés indul, kivitelezésére Szabó Géza (1958/R) ötvös öregdiáktársunk jelezte, hogy vállalná annak elkészítését. A Franka-nap hagyományos koszorúzási programjára a közgyűlés után került sor. A kiadós program után a még kiadósabb hagyományos ebéd következett, babgulyással és almás lepénnyel. A Bublik Színkör délutáni, *Az aszódi diák* című előadását már csak a fáradságos öregdiákok tekintették meg, akik ezúttal sem csalódtak a Pásztó András tanár úr által rendezett és a tehetséges diákok szereplésével bemutatott színdarabban.

NYÉKY KÁLMÁN (1961/R)

Adománygyűjtés

* Huszár Jeromos atya domborművére

Tavaly december 2-án emlékeztünk meg egykori szeretett igazgatónk, a „jóságos” Jeromos atya születésének 100. évfordulójáról. Ebből az alkalomból a „Pax Et Bonum” Esztergomi Ferences Diákegyesület egy domborművet szeretne készíttetni Jeromos atya emlékére, ami a gimnáziumban kerülne elhelyezésre. (Ezt a kezdeményezést a 2016. április 23-i Franka-napon jelenlévő öregdiákok egyhangúan megszavazták.) Tisztelettel és szeretettel kérünk, hogy lehetőség szerint adományoddal szíveskedjél támogatni ezt az ügyet, hogy még az idei évben, iskolánk alapításának 85. évfordulóján felavathassuk a domborművet. Az adakozás az alábbiak szerint lehetséges:

1. *Átutalással* a Pax Et Bonum Esztergomi Ferences Diákegyesület számlájára. Számlaszám: 12025000-00135481-00100003. Közlemény rovat: P. Jeromos dombormű.

2. A Franka-lap mostani (2016. júniusi) számában megküldött sárga csekken.

3. *Személyes befizetéssel* munkanapokon, 07.00 - 15.00 óra között a ferences gimnázium titkárságán (Esztergom, Bottyán János utca 10., Telefon: 33/898-098)

4. *Postai rózsaszín csekken*, az alábbi címre küldve: Pax Et Bonum Esztergomi Ferences Diákegyesület, 2500 Esztergom, Bottyán János u. 10.; Közlemény rovat: P. Jeromos dombormű.

Nagylelkű adományaitokat előre is hálásan köszönjük!

GYÁSZJELENTÉSEK

† **Kaiszter Miklós** (1968/B) ferences öregdiák elhunyt. Temetése 2016. május 14-én Ságújfalun volt.

† **Parák András** (1948) ferences öregdiák elhunyt. Temetése 2016. június 7-én Budapesten, a terézvárosi Szent Teréz Plébániatemplom urnatemetőjében volt.

† **Révész Ferenc** (1956/H) ferences öregdiák elhunyt. Temetése 2016. május 18-án az Esztergom-kertvárosi temetőben volt.

† **Lakatos Zoltán** (1980/A) ferences öregdiák elhunyt. Temetése 2016. április 16-án volt.

Winogradszky-oszlop

A Ferencs Ösztöndíj Alapítvány keretében projektünkünk témájául a mikrobák anyagcseréjének változatos módjait bemutató Winogradszky-oszlop elkészítését tűztük ki célul. A projektet Szedlacek Zsolttal közösen valósítottuk meg Vizes Marianna biológia-tanárnő vezetésével. Továbbá Keppel Erdős Andrea tanárnő is segédkezett a baktériumok életfolyamatainak kémiai feltárásában.

A mikroorganizmusok alkalmazkodásáról az oszlopban kialakuló különböző ökológiai környezethez a biológia-tanárnőtől hallottunk először, amikor azon ötleteltünk, mi is legyen a közös – biológiát és kémiát is érintő – projektünk.

A mikrobák anyagcseréjének és a fizikai paramétereknek (fény- és oxigénmennyiség) a kombinációja különböző ökoszisztémák rétegződéséhez vezet. A kísérlet célja a különböző baktériumok talajban

való elrendeződésének szemléltetése volt, és a köztük kialakuló biológiai kapcsolatok kimutatása, miszerint az egyik baktérium életfenntartó folyamatai által termelt végtermék a másik baktérium energiaforrásává válik. A Winogradszky-oszlopban élő mikroorganizmusok a kén oxidációjával és redukciójával nyerik az életük fenntartásához szükséges energiát, és mint tudjuk, a kénvegyületeknek nagy a jelentősége az élővilágban, mert a fehérjék alkotórészei, és egyéb folyamatokat is katalizálnak az élő szervezetekben.

A kísérlet beállítását 2014 novemberében végeztük el a kémia-teremben Zsoltival. Meghatározott mennyiségű finomszemcsés iszaphoz kalcium-szulfátot, kalcium-karbonátot és cellulózt adtunk. A kalcium-szulfát tápanyagul szolgál az üveghenger alján élő szulfátredukáló mikroorganizmusoknak. A kalcium-karbonát pufferoló anyagként, a cellulóz a fermentatív szervezetek energiaforrásaként funkcionál a kísérletben. A krémszerű állag eléréséig óvatosan

hígítottuk vízzel, majd a hengerek aljába töltöttük, úgyhogy a kialakuló rétegben minél kevesebb levegő maradjon. Azután min. 15 cm magasan feltöltöttük szulfidban gazdag iszappal az üveghengereket. A kiszáradás megakadályozása érdekében kevés vizet töltöttünk a hengerekbe rakott iszapra, és frissen tartó fóliával fedtük le az oszlopok tetejét. Ezt követően nem túl napos, de világos, közepesen meleg helyre helyeztük. A három oszlopban eltért az alsó, tápanyagdús réteg nagysága. Az 1. oszlopban volt a legmagasabb a szintje, a 3. oszlopban pedig a legalacsonyabb. A lejátszódó változásokat jegyzőkönyvbe rögzítettük.

Kezdetben a szürke színű oszlopokon folyamatosan újabb és újabb színes csíkok és foltok jelentek meg hetek elteltével, amelyek egy adott baktériumtörzs megjelenését jelentették. A kísérletet ezen foltok végleges kialakulása után fejeztük be. A tapasztalatainkat összerendeztük, és melléjük rendeltük a megállapított kémiai folyamatokat, így komplex képet kaptunk az oszlopok mikroorganizmusainak életműködéséről, ezáltal a természetben a talajban lejátszódó folyamatokról.

Összegezve: nagyon érdekes és tartalmas kísérletnek bizonyult ez a vállalkozásunk, jóllehet az elején a szürke oszlopokat nézve el sem tudtuk képzelni, hogy mi lesz belőlük. Továbbá a tanulmányainkban is segítő kezdet nyújtanak ezen kísérlet tapasztalatai.

A kísérlet részletesebb leírása a Franka honlapján található.

VÉGH BENCE (12/B)

Miért pont ezt választottuk? A program elvárása szerint olyan témával kellett foglalkoznunk, amely mindennapjainkra jelentős mértékű hatással van. A migrációs válság pontosan ilyen témának bizonyult. Úgy gondoltuk, hogy nemcsak konkrétan az eseménysorozattal foglalkoznánk, hanem feltárnánk a helyzetet kiváltó okokat is. Ennek megfelelően munkánkat szakirodalmi kutatással kezdtük. A migránsokat kibocsátó térségek történelmét néztük át, olyan események után kutatva, amelyek felelősek lehetnek a mostani helyzet kialakulásáért. Ennek során fontos szerepet kapott az Iszlám Állam is, mivel sokan úgy gondolják, hogy a terroristák arra használják a menekülthullámot, hogy a saját embereiket bejuttassák Európába. Biztonságpolitikai szakértőkkel is konzultáltunk, többek közt Georg Spöttlével is, aki egy privát vacsorán vett részt velünk.

Munkánk következő része az volt, hogy készítettünk közvélemény-kutatást, amelyhez a kapcsolódó kérdőívet több mint 420-an töltötték ki az interneten. Ennek során arra voltunk kíváncsiak, hogy miként viszonyulnak az emberek a migrációs válsághoz. Korcsoportokra, valamint nemekre bontottuk a válaszokat, hogy minél pontosabb eredményt kapjunk.

A munkánk utolsó részeként lementünk a szerb-magyar határra, Röszkére, hogy felmérjük az ottani állapotokat. Jártunk a határ szerb oldalán lévő menekülttáborban, ahol még egy migránssal is sikerült interjút készítenünk. Utunk során idegenvezetőnk a helyi polgármester volt. Az egész éves projekt munkánkat egy 30 oldalas záródolgozatban, és egy prezentációban foglaltuk össze, melyet május 25-én a Ferences Alapítvány kuratóriuma előtt is előadtunk.

A migrációs válság

A Ferences Ösztöndíj Program keretén belül megvalósuló projekt munkánkat az Európában napjainkban zajló menekültválságról készítettük Bánhidy Vajk tanár úr vezetésével.

Mindent összevetve, nyilvánvalóvá vált számunkra, hogy Európa súlyos morális válsággal küzd, és ahelyett, hogy megpróbálná ezt megoldani, csak még tovább rontja a helyzetet. A menekültválságot csak egyféleképpen lehet megoldani, ez a megoldás pedig közös európai összefogással kezdődik, majd a harmadik világ problémáinak orvoslásával fejeződik be. Ha ez nem történik meg, abban az esetben felkészülhetünk arra, hogy a közeljövőben még több bevándorló fog érkezni Európába.

LENDVAI BÁLINT (11/A),

NÉMETH VIKTOR (11/A)

ÉS SCHMIDT BENCE (11/A)

Startup cég egy frankás hálóból

73869 reklámmegtekintés, közel 3000 letöltés, 130 pozitív felértékelés, le-töltési toplistán a top 10-ben, átlagosan napi újabb 90 letöltés és számtalan hálát kifejező e-mail. Három hónap alatt – többek között – ezeket a „mutatókat” produkálta az oktató applikációnk, amelyet a szalagavatónk napján töltöttünk fel a Google Play áruházba Hertelendy Mártonnal.

Soha nem felejem el a napot, amikor kitá-láltuk, hogy készítünk egy oktató programot okostelefonra középiskolásként. Szerencsére Mártonnal mindketten nagyon naivak vagyunk: ő elhitte, hogy én képes vagyok egy 150 oldalas nyelvkönyvet írni, én pedig rendíthetetlenül hittem az ő programozói képességeiben. Tudtuk, hogy rajtunk kívül senki sem hinne a másikban, ezért három hónapra titoktartást fogadtunk, és még a saját hálónk elől is eltitkoltuk az applikációt. Utólag el sem hiszem, hogy ezt meg tudtuk valósítani, hiszen sokszor már hajnali kettő-kor a csendes teremben ültünk, és ő programozott, én írtam. A tanórák közötti szünetekben is végig az applikáció volt kettőnk között a téma, délutánoként pedig folytat-tuk a projektet. Stúdiomokon is csak azért foglalkoztunk az iskolai tananyaggal, hogy

le ne bukjunk mások előtt – de amint ketten maradtunk a szobában, ment a projekt foly-tatása. Az alvás mennyiségét illetőleg pedig rengeteg számolást tartottunk: igyekeztük betartani a szervezetünk számára szükséges alvásmennyiséget, de közben úgy éreztük, hogy minden óra, ami nem az applikáció készítésével telik, elvesz.

A „Német nyelvtan magyaroknak” (android platformon) csak a kezdet, mint ahogy azt sokan sejtették. Nyilvánvalóan szükség van egy „Angol nyelvtan magyaroknak” applikáció-ra is, amely a németes verzióhoz hasonlóan egy barátságos, humoros, mindenki számá-ra érthető stílusban magyarázza a nyelv-tant, mindezt dízajnos szoftverbe építve. Az angol verzió mellett még sok ötletünk van, amelyekre egy Startup céget szeretnénk fel-húzni. Persze fontossági sorrendjét tekintve

ez most kissé hátrébb került a listánkon, most a jó érettségire és a kívánt egyetem-re való bekerülésre kell koncentrálnunk, a hazai nyelvoktatás megváltása még ráér.

Végezetül még annyit szeretnék megemlí-teni, hogy az IOS-verzió programozását Cso-mós János – szintén frankás diák – vállalta, aminek azért is örülök, mert ez is bizonyítja: bárki képes az iskolából hozzánk hasonló eredményeket elérni. Az mindegy, hogy a siker egy felsőfokú nyelvvizsgában, tanul-mányi versenyben, koncertben vagy sport-eredményben látszik, ha az ember rászánja az időt, akkor előbb-utóbb célba ér. Így, hogy idén elballagtam és már én is öregdiáknak számítok, csak biztatni tudok minden ide-járó frankás diákot ötletei megvalósítására, bármilyen merészek is azok.

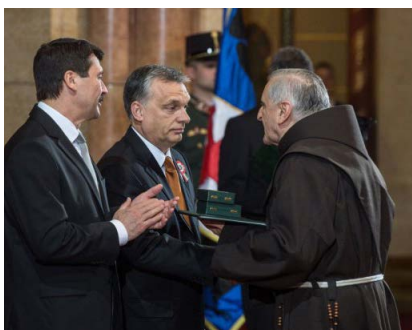
Én is kettős voltam egykor németből, aztán mégiscsak ez a nyelv lesz a megélhe-tésem egyik alapja. Tehát bármilyen hátrány-nyal indul valaki, ugyanúgy célba érhet, csak legalább a stúdiomokat használja ki.

— SZÉCHENYI ISTVÁN (12/A)

2016. március 11-én Áder János köztársasági elnök megbízásából Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere „több mint négy évtizedes elhivatott kollégiumi, lelkipásztori és nevelői munkája, valamint magas színvonalú szakoktatói tevékenysége elismeréseként a MAGYAR ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE kitüntetését” adományozta Halmi Vilmos atyának, gimnáziumunk nyugalmazott tanárának, prefektusának és segédprefektusának. Példamutató munkájáért, Esztergom szellemi és lelki gyarapításáért Esztergom Város Önkormányzatának Képviselő-testülete Halmi Vilmos atyát 2016. május 19-én „PRO URBE ESZTERGOM” kitüntetésben részesítette.

2016. március 15-én Áder János, Magyarország köztársasági elnöke a MAGYAR ÉRDEMREND KÖZÉPKERESZTJE (polgári tagozata) kitüntetését adományozta dr. Barsi Balázs atyának, „a magas szintű lelkeségi és prédikációs irodalmat gazdagító, egyedülállóan nagyhatású tevékenysége, több évtizedes példaadó lelkipásztori szolgálata, valamint kimagasló igehirdetői és oktatói munkája elismeréseként.”

„Esztergom és környéke családjainak gyógyítását és a betegségek megelőzését több évtizeden át példás elhivatottsággal szolgáló, magas színvonalú orvosi munkája elismeré-

seként” dr. Bense Tamás ferences öregdiákunk (1965/R) a MAGYAR ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE kitüntetésben részesült. A kitüntetetteknek szeretettel gratulálunk, a jó Isten bőséges áldását kérjük további életükre és munkájukra!

Április 27-én a „Ferences esték” keretében dr. Papp Miklós görögkatolikus pap, öregdiák, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tanára tartott előadást a nevelőtestületnek.

Gimnáziumunk 11/A osztályos tanulói sikeresen részt vettek a Magyar Közút Nonprofit Zrt. Kiskőrösi Közúti Szakgyűjteménye által kiírt „Széchenyi életútja” tablópályázaton. Az ünnepélyes díjátadóra 2016. május 21-én Budapesten került sor. Gimnáziumunkat képviselő győztes csapat tagjai: Baranya Bence, Benedek András, Cseke Péter, Kádár Lőrinc, Kovács István, Mamaev Adam, Schmidt Bence, Szászi Endre, Vámosi Gergő.

Az idei, 2016-os évben Esztergom városa Babits Mihály Emlékévet tart. A mostani, immáron második zenés irodalmi est Babits Mihály költészetének a sokszínűségét, szépségét mutatta be a Misztrál Együttes és Sudár Anamária tolmácsolásában 2016. május 20-án 19 Órakeret az Esztergomi Vármúzeum nagyszínházban. A Tamás Gábor atya vezetésével megjelent ferences diákjaink segítséget nyújtottak az est során, fogadták a vendégeket, ülőhelyet biztosítottak számukra, és a rendezvény egyik fénypontjaként egy szép Babits-idézetet mondván útjára bocsátottak mintegy 30 lufballont, amelyek tényleges irodalmi üzenetként a „távol ürbe repültek”.

2016. május 25-én a három ferences gimnázium (Szent Angéla Ferences Gimnázium, szentendrei Ferences Gimnázium és a Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium és Kollégium) tehetséges tanulói mutatták be projekt-munkájukat az esztergomi ferences gimnáziumban, amely idén házigazdája volt ennek az eseménynek. A tehetséggondozó programot a MET Magyarország Zrt. támogatta.

2016. május 27-28. között került sor a ferences templomi közösségek zárándoklatára Mátraverebély-Szentkúton, ahol diákjaink közreműködésével fr. Rockenbauer Barnabás gimnáziumunkat is bemutatta.

2016. május 28-án, szombaton az esztergomi ferences templomban hálaadó, ünnepi szentmise keretében köszöntötték egykori diákjai Halmi Vilmos atyát, a ferences gimnázium nyugalmazott fizika-kémia szakos tanárát, prefektusát. A 11 órakeret kezdődő szentmise után az iskola udvarán vehette át népes vendégsereg gyűjteményében a tiszteletére kiadott A derűs barát című emlékkönyvet, amelybe 70 év 70 történetét gyűjtötték össze a szerkesztők.

2016. június 2-án 18.00 órakeret tartotta alakuló értekezletét a Pax Et Bonum Esztergomi Ferences Diákegyesület elnöksége, ahol meghatározták a következő évre vonatkozó egyesületi célokat, elképzeléseket.

2016. június 3-án 17.00 órakeret a Kákonyi Asztrik Kortárs Galériában Szuromi Imre építész, festőművész kiállítását Jelenits István Széchenyi-díjas piarista szerzetes, teológus, tanár nyitotta meg, majd 18.00 órától a „Ferences esték” keretében előadást tartott a nevelőtestület számára. A kiállítás megtekinthető 2016. augusztus 28-ig.

Az előző lapszámban tévesen lett feltüntetve a Franka-lap évfolyama. Ahogy a tartalom is tükrözte: a XXV., jubileumi évfolyamhoz érkezünk.

Névtelenséget kérő öregdiákunknak hálaadóan köszönjük a gimnáziumunk részére adományozott 1 millió forintot, dr. Udvarhelyi Olivérnek (1966/H) a ballagók részére ajándékozott P. dr. Barsi Balázs Emlékkönyveket és Szécsenyi Istvánnak (1982/A) a titkárság részére felajánlott lapolvasót.

Köszönjük a gimnázium mellett működő alapítványaink részére felajánlott 1%-okat, és a tanév során nyújtott támogatásokat. Továbbá köszönet illeti öregdiákjainkat, támogatóinkat és segítőtinket, akik tanév közben önzetlenül, szeretettel segítettek az arra rászoruló diákjainkat.

Köszönjük Varga Tibor (1962/Humán) nagylelkű dióadományát!

A húsvéti lelki gyakorlat résztvevői köszönetüket és hálájukat fejezik ki az esztergomi ferenceseknek a bensőséges, meghatóan szép és ünnepélyes liturgiáikért, elmélkedésekért és a szeretetteljes vendéglátásért.

A „Pax Et Bonum” Esztergomi Ferences Diákegyesület elnöksége köszönetét fejezi ki azon öregdiákoknak, akik az idei évben is eljöttek a Franka-napra, és jelenlétükkel megtisztelték az ünnepelt atyákat, valamint az eseményt. Köszönjük Pálmai Árpád tanár, karnagy öregdiaktársunknak (2000/A) és az énekkarnak, hogy a szentmisén való éneklésükkel emelték az ünnep színvonalát. Úgyszintén köszönet illeti Mudrák Attila (1976/B) öregdiaktársunkat is a fényképek elkészítéséért, a 12/B osztályos diákokat valamint Ádám Levente és Fehérvári Péter 11/B osztályos tanulókat a helytállásért. Végül, de nem utolsósorban köszönjük a szerzetesi közösség tagjainak, hogy mindig szeretettel fogadnak bennünket, az élelmészvezetőnek, konyhai személyzetnek, a gondnoknak, takarítóknak és az előkészítő-kiszolgáltató dolgozóknak is hálás köszönet, hogy minden alkalommal családias hangulatban ünnepelhetünk.

Szeretettel gratulálunk Kaj Ádám (2007/B) öregdiákunknak a Pannon Tükör kulturális folyóirat főszerkesztői kinevezéséhez.

Továbbra is szeretettel várjuk az esztergomi ferences templom felújítására szánt nagylelkű adományokat. Az átutaláshoz szükséges adatok: Számlatulajdonos neve: Ferences Templom, Bank és számlaszám: Budapest Bank 10103661-09370232-00000006. Közlemény rovat: A templom felújítására.

DR. MAREK VIKTOR FELHÍVÁSA:

Iskolánk idén ünnepli megalapításának 85. évfordulóját. Ehhez kapcsolódóan szeretnénk mindenkit arra kérni, hogy ossza meg velünk emlékeit. Várunk írásbeli visszaemlékezéseket, fotókat, osztálynaplókat, bármilyen tárgyi emléket. Ezeket digitalizálva elhelyeznénk a Franka Múzeumban, megosztva másokkal és a jelenkor diákjaival. Az emlékeket az iskola postacímén és a franka@index.hu-n várjuk.

HÍRSZERKESZTŐ: KEDVES ILONA

Szent Ferenc élete és legendái

- Assisi városa Rómához, Velencéhez vagy Perugiához van közelebb?**
 - Rómához
 - Velencéhez
 - Peruggiához
 - Milyen keresztény szokás fűződik Szent Ferenc atyánkhoz?**
 - Keresztútjárás
 - Betlehemállítás
 - Körmenet
 - Az alábbiak közül melyik nem tartozik Szent Ferenc jellepei közé?**
 - Bárány
 - Hal
 - Oroszlán
 - Halála után hány évvel avatták szentté Ferencet?**
 - Egy
 - Kettő
 - Tíz
 - Szent Ferenc életének melyik szakaszában írta a Naphimnusz?**
 - Cyermekkorában
 - 20 éves kora környékén
 - Utolsó éveiben
 - Ki írt életrajzot Szent Ferencről?**
 - Celanói Tamás
 - Szent Klára
 - Leo testvér
 - Mit jelent a „Fioretti” szó?**
 - Szent Ferenc Legendája
 - Szent Ferenc Regulája
 - Szent Ferenc Virágoskertje
 - Miről híresek Assisiben a rózsák kertjében található rózsabokrok?**
 - Törpeméretűek
 - Nincsen levelük
 - Nincsen tövisük
 - Járt-e a Szentföldön Ferenc?**
 - Igen
 - Nem
 - Csak legenda
 - Ha Szent Ferenc remeteségbe vonult, hány társat vitt magával?**
 - Egy
 - Kettő
 - Egyedül tartózkodott a remeteségben
- Összeállította: Bányász János (12/B)

Az előző kvíz helyes megfejtései:

1.: A; 2.: A; 3.: A; 4.: B; 5.: C; 6.: C; 7.: A; 8.: C; 9.: A; 10.: C
Nyertesek: Boros Róbert (12/B), Kovács Benedek (12/B), Balássy László (9/B) és Harangozó Ildikó (Hajdúnánás)

Beküldési határidő: szeptember 25.

Kérjük, hogy helyes megoldásokat névvel és címmel ellátott borítékban juttassák el a szerkesztőség címére: Franka-lap Szerkesztőség, 2500 Esztergom, Bottyán J. u. 10. A diákok személyesen is leadhatják az iskola portáján, boríték nélkül!

Nyeremények: Iskolánk azon tanulói, akik hibátlanul töltik ki a feladványt, sorsoláson vesznek részt. **A kiválasztott három nyertes Esztergom legjobb pizzériájában, a Rizzóban veheti át nyereményét: egy általa választott pizzát. Öregdiák, ill. külsős olvasóink közül egy személyt sorsolunk ki, aki értékes tárgyi ajándékban részesül, amelyet postai úton küldünk el.**

